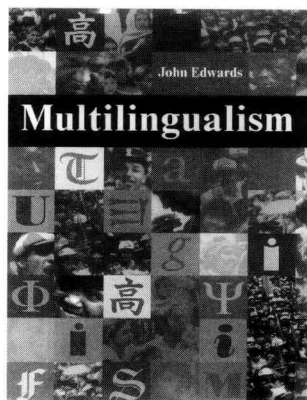

Multilingualism

John Edwards. London: Routledge, 1994. xiv + 256 pàg.
Índex onomàstic + índex de llengües i famílies lingüístiques

Autor

Marc Leprêtre

Multilingualism pretén donar una visió de conjunt del multilingüisme en relació amb els individus i els grups socials que parlen i interactuen dins del marc de la societat. Així, els diferents capítols de l'obra tracten —massa superficialment, de vegades, atesa la voluntat de procedir a una aproximació global del fenomen— dels principals temes relacionats amb l'ús de les llengües: les diferents famílies lingüísti-

ques; el bilingüisme; el conflicte lingüístic; la relació entre llengua i identitat; la planificació del corpus i de l'estatus, i els correlats entre llengua, cultura i ensenyament.

Edwards no pretén fer cap aportació original al tema, sinó que exposa amb claredat i concisió els punts de vista de diferents especialistes en les matèries tractades en cada capítol. Un bon exemple n'és la secció dedicada a «Llengua i identitat» (pàg. 125 i ss.). Des d'una aproximació volgudament neutra, l'autor repassa les aportacions més clàssiques en els estudis sobre nacionalisme (Kedourie, Gellner, Anthony D. Smith, Connor) i sociolingüística (Haugen, Ferguson, Lewis), la qual cosa permet al lector no especialitzat copsar amb poques pàgines i còmodament els principis bàsics d'ambdues disciplines.

Així, doncs, l'excés de simplificació obvia aspectes importants que poden arribar a provocar efec-

tes perversos en la comprensió de les relacions entre llengua i nacionalisme. L'autor, sense tenir en compte les noves aproximacions a l'estudi dels nacionalismes, insisteix a enfrontar clarament, i sense solució de continuïtat, les teories *modernistes* ortodoxes, que conceben la nació com una categoria moderna en construcció permanent, i les teories *essencialistes*, que consideren la nació i la seva identitat com a immutables.

En darrer terme, però, i malgrat les limitacions típiques d'una obra de caràcter general, la lectura del llibre és recomanable per a tots aquells que, des d'una òptica no especialitzada, volen tenir una perspectiva general que vagi, però, més enllà dels aspectes estrictament lingüístics i cossi globalment el marc dins del qual interactua la llengua amb els seus correlats socials.

Guia de comunicació escrita de l'Institut Català de la Salut

Institut Català de la Salut.
Barcelona, 1996

Autors

Geòrgia Bascompta Marsal, Josep Estruch Traité, Àngels Guerrero Nàjar, Àngels Pallàs Marimon
Institut Català de la Salut

publicat recentment la *Guia de comunicació escrita*. A la presentació d'aquesta obra s'indica que s'insereix en la política de comunicació d'aquest organisme amb l'objectiu de continuar millorant el servei prestat i la comunicació amb els usuaris de la sanitat pública catalana. La *Guia* defineix un estil propi de comunicació escrita i el proposa com un dels elements per consolidar la imatge de l'Institut Català de la Salut com a grup modern i avançat dins del sector de la sanitat.

El destinatari de la *Guia* és el personal administratiu i sanitari de l'Institut Català de la Salut. Aquest personal, aproximadament 37.000 persones, treballa en contacte directe amb el públic en l'assistència primària i hospitalària. Això fa que la *Guia* sigui una eina útil per resoldre les necessitats lingüístiques d'aquest gran col·lectiu de metges, infermeres, personal administratiu, al qual encara no s'havia dedicat especialment una obra d'aquest tipus. Per aquesta raó la *Guia de comunicació escrita* es converteix en un valuós referent dins el món de la sanitat.

Aquesta publicació dona uns criteris pràctics i clars sobre l'estil de redacció i l'estructura dels documents escrits que es generen dins de l'activitat de l'Institut Català de la Salut, tant en l'àmbit assistencial com en l'àmbit administratiu. Estandarditza els diferents tipus de documents, estableix uns criteris racionals de redacció i promou un estil de llenguatge entenedor, directe i eficaç.

Tracta els temes amb la màxima claredat i concreció, evita les teoritzacions i aporta un bon nombre d'exemples i models adaptats a l'activitat de l'organisme que faciliten solucions i recursos lingüístics.

De l'anàlisi d'aquest manual es dedueix que s'han seguit, d'una banda, les indicacions dels nombrosos treballs que durant els últims anys s'han fet sobre el llenguatge administratiu català i, de l'altra, els criteris internacionals en aquest camp. Per aquesta raó, la *Guia* utilitza un llenguatge senzill i simplifica i homogeneïtza l'estructura dels documents.

El contingut de l'obra està dividit en tres blocs temàtics i subdividit en set conjunts d'informació complementària. El primer bloc inclou els capítols dedicats a «Criteris generals de redacció», «Majúscules i minúscules» i «Tractaments personals i protocol·laris». Dels criteris generals de redacció és interessant la recomanació d'organitzar el text segons l'objectiu que tingui i de redac-